

ÜMİT İNATÇI

HIEROS GAMOS DÖNGÜSÜ

İsimsiz / Untitled
Tuval Üzerine Akrilik / Acrylic on Canvas
120 cm x 120 cm
2017

ÜMİT İNATÇI: HIEROS GAMOS DÖNGÜSÜ

Dr. Lisa Paul Streitfeld

Kıbrıs, 1960'ta, Ümit İnatçı'nın doğduğu yıl bağımsızlığına kavuştu. Kıbrıs'taki iç savaş sırasında büyüyen ve Türkiye'nin 1974'de trajik şekilde adayı işgal ettiği sırasında yetişkinliğe adım atan İnatçı'nın sanatçı olma süreci, Soğuk Savaş zihniyetini temsil eden ve Kıbrıs'ın ikiye bölünmesine neden olan ikili karşıtlıklar arasında izlediği kendi bağımsız yolundan ayrı tutulamaz.

Limasol'da doğan İnatçı, burada Türkçe konuşan ailesi içinde üç dilde (Türkçe, Yunanca ve İngilizce) iletişim kurmayı öğrendi. Sınırları yıkan bir sanatçı olarak bir Möbius şeridi estetiği oluşturmak üzere kendi konumunu sınırlar ötesi ve sınırlar arasında değiştirmiştir. Geçmiş, şimdiyi ve geleceği bir kuantum sıçraması anında birleştirebilen ender bir güncel bakıştır bu, ama İnatçı her yönüyle hieros gamos'u, yani karşıtların kutsal evliliğini temsil eder.

Biçime karşı verilen mücadeleyi biçimlendiren bu Kıbrıslı sanatçıyı tanımlayan pek çok ironi ve paradoks içinde yalnızca bir tanesiyle arayış tabiri Yunanca'daki ifadesini bulur. Hieros gamos, yazının icat edildiği insan medeniyetinin doğduğu Sümerlilerin diniydi ve kutsal evlilik ritüelleri, Yunanlılar gelmeden önce yaşanan Kıbrıs'ın Altın Çağı'nda yeniden canlanmıştı. İlhak ve bölünmeyi (Enosis ve Taksim) siyasi bir çılgınlık olarak açıklığa kavuşturan da İnatçı külliyyatının kalbinde tesadüfen yatmakta olan bu gizemdir işte.

Kıbrıs'ı jeopolitik harita üzerinde doğu/batı ve kuzey/güney karşıtlıklarının bölünmesinin evrensel bir simgesi haline getiren fiziki sınır, 21. yüzyıl sanatçısının yolculuğunu da bire bir ifade eder; belirsizliği kucaklayabilmek adına, karşıtlıklar arasındaki gerilimi sürdürürken bir yandan da bu ikililik durumunu aşmaktadır. İnatçı'nın tanınmamış Kuzey Kıbrıs Ulusu 1974'ten beri bir belirsizlik hali içerisinde yaşarken, sanatında süregiden gerilim, sınırlar arasında bu büyülü yolculuğa katılanların erişebildiği "tampon bölge"ye doğru kuantum sıçraması yapar.

İnatçı'nın Üçüncü Dili

İnatçı'nın kişisel evriminin yeni bir üçüncü dil yaratması doğal bir gelişmeydi. Onun bu buluşu sadece sanatla sınırlı olmayıp aynı zamanda siyasi ve sosyal bir arkeolojik jesttir: yerel tanrıça Kypris ile birlikte unutulup gitmiş olan bir Kıbrıslılık kimliğinin yeniden yaşama döndürülmesi ve İngiliz yönetimi altındaki "böl ve fethet" ikiliğiyle ilişkilendirilen üçüncü dilinin; İngilizcenin başka bir dille değiştirilmesi. İnatçı'nın bütünsel ve döngüsel Üçüncü ifade alanının yok olmuş Kıbrıs heceli dilini anımsatması, onun eserlerine isim vermeyi reddedecek kadar her türlü etiket ve sınıflandırmaya karşı çıkan şamanik yöntemine dair çok şey ele veriyor.

Şamanik dünya tümüyle harekete geçirilmiş bir tasavvurun alanıdır, mantığın ve sezginin tek bir zihin olarak bütünleştiği 360 derecelik bir perspektiftir. İnatçı'nın heykelleri figüratif olarak tıpkı Yay burcunun okçusu gibi bu geleceğe işaret ediyorken, düz yüzeyler üzerindeki resimleri bile kültürel, coğrafi ve siyasi sınırları aşan evrensel bir estetiği ifade eden çok boyutlu bir nitelik taşıyor.

İnatçı'nın yüzeyler üzerindeki resim yazıları, beynin sağ ve sol yarımkürelerinin karşıtlıklarının ötesinde Üçüncü alem için gizemli bir kodlamadır. Doğu mistikleri bu içgörüyü algı kapısı anlamına gelen Üçüncü Göz diye adlandırır. İnatçı için bu orta alana itilme hali vatanının topografyasına yansır: dikenli tellerle çevrili tampon bölge. İnatçı'nın külliyatına yerleşmiş olan şaşırtıcı durum, klasik formun kusursuzluğu yükünü taşımayan Türk Kıbrıslının, öncelikle Hıristiyanlığın bastırıldığı ilahi dişiliği serbest bırakması gereken ve bunu yaptığı da ancak kadın formunda klasik kusursuzluğa ulaşabilen Rum Kıbrıslıya nazaran ilkel aleme daha rahat erişebilmesidir. Sümer mitlerinde de anlatıldığı üzere, Yeraltı'na inmek hieros gamos'un vücut bulması için şarttır. O halde sanatçı bu inişe nasıl geçecektir?

Doğrusalı Döngüsel Dönüştürme

İnatçı'nın işlerinde tuvalet kâğıdı kullanması sanat pratiğinde ilkeli ortaya çıkarmasının anahtarıydı: bu motif aracılığıyla sanatçı gelecek paradigmasına sıçramış oluyor ve insanların bir eleme süreci sonucunda erişebildiği bir gelecek güzergâhını ortaya çıkarmak üzere

günümüze geri dönüyordu. Atıkların döngüsel olarak geri dönüşümüne adanmış kâğıt ile doğrusal kaplama bir yüzey oluşturmak sanatçının çok ortamlı anlatımını bağlayan tekrar eden bir temayı oluşturur, mizah yoluyla karşıtlarla oynamaktadır. Eleme, yalnızca sanatçının evrensel olanı aramak uğruna kişisel ıvır zıvırlarını ayıklama işlemi değil, aynı zamanda egonun sınırlarının çözülmesi, belirsizliğe tamamıyla teslim olmanın önünü tıkayan korkuda da aşıkârdır.

Bu çatışma, gazetelerden yapılmış eğlenceli kürelerden oluşan erken dönem İtalya işlerinde, şirket medyasına (ve eşik bekçilerine) karşı agresif eylemlerle devam etti. Basit ama derinden bir etki yaratan fevkalade bir dönüştürme eylemi: sayfadaki çizgisel yazı, sanatçı tarafından doğrusal/hiyerarşik olandan döngüsel/müşterek olana doğru gerçekleşen paradigma sıçramasının büyümlü bir sembolüne dönüştürülmüştür.

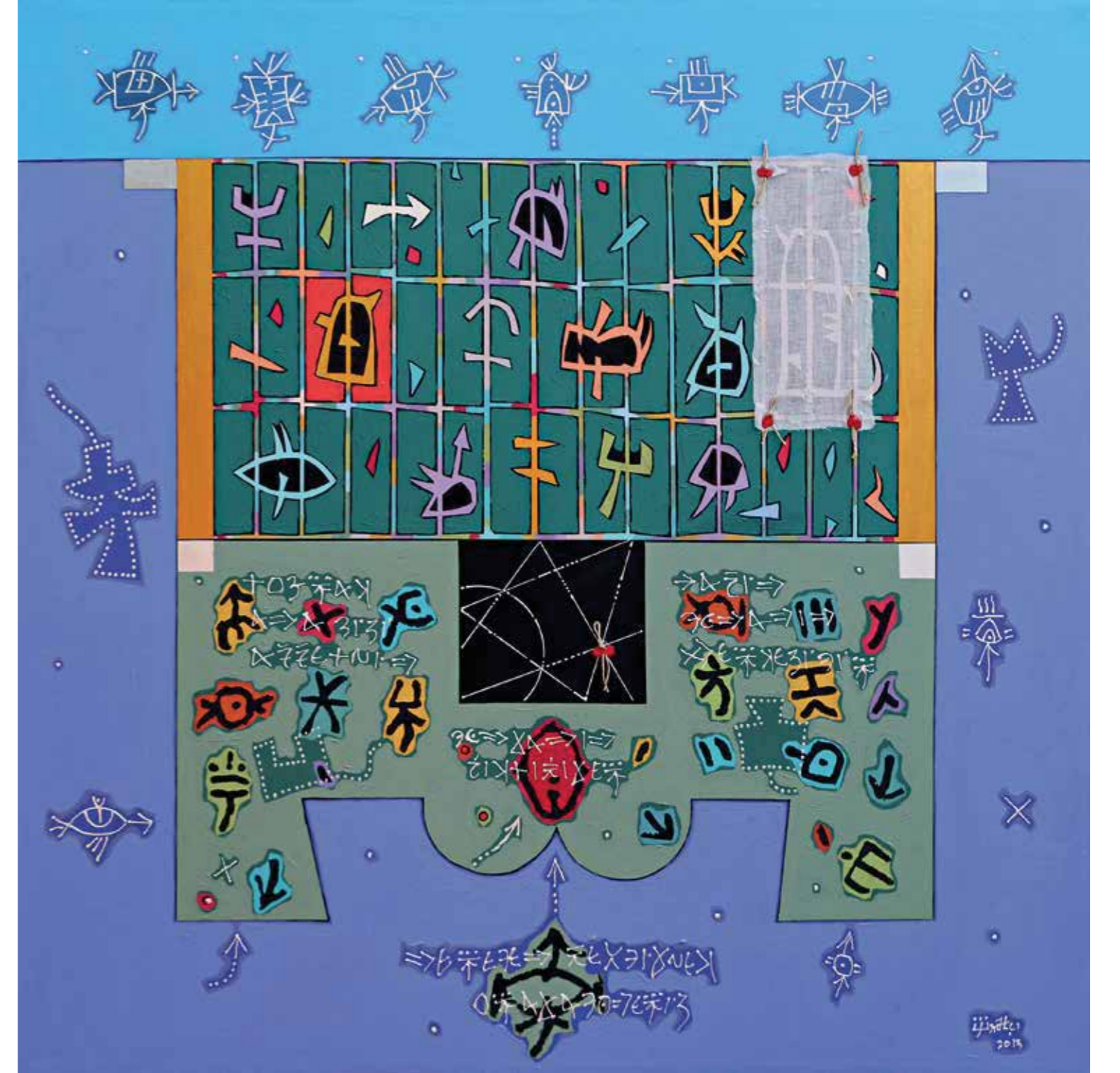
Hieros Gamos'un Yeniden Canlanması

Medeniyetin köklerinde yer alan kutsal evlilik ritüelleri, Kıbrıs'ın Altın Çağı (M.Ö. 12. Yüzyıl) için bir katalizör olarak, Kral Kinyras ile bakır tanrıçası olan sevgilisi Kypris'in ilahi düğünü sırasında Mezopotamya'dan Kıbrıs'a ithal edildi. İnatçı sayesinde tekrar gündeme geliyorlar. Dünya genelindeki sanatçılar (ardı arkası kesilmeyen sanat fuarlarıyla) ticari kaygılara yenik düşerek yeni ortaya çıkan arketipe teslim olmayı gerektiren ağır sanatsal koşulu baştan sağlarken, İnatçı'nın yapıtları C.G. Jung ve Wolfgang Pauli gibi öncülerin bir kesinlik olarak öngördükleri hieros gamos'u ortaya koyar.

Sanat her şeyden önce problemleri çözmek için bir arayıştır ve hieros gamos'un yeniden canlanmasıyla ortaya çıkan mesele, "kutsal birleşme" eyleminin pornografi diye düşünülen şeye yönelmeden nasıl tasvir edilebileceğidir. İnatçı, sanatının erken safhalarında duygusal açıdan insanın içine işleyen insan portrelerini geride bırakmak ve içgüdülerini takip ederek kullandığı yüzeylere bakteriyel gibi yayılan bir işaret dili yaratmak suretiyle bu meseleyi çözmüştür.

Yeni bir arketipin doğuşu, zorunlu olarak eski olanın yeni bir estetik arayışı uğruna bertaraf edilmesini gerektirir. İnatçı bunu yaparken 20. yüzyıldaki soyutlamaya doğru

İsimsiz / Untitled
Tuval Üzerine Akrilik / Acrylic on Canvas
100 cm x 100 cm
2013

İsimsiz / Untitled
Tuval Üzerine Akrilik / Acrylic on Canvas
75 cm x 75 cm
2016

avangart sıçrayışa – renk, zemin, şekil ve biçimden oluşan resmin temel unsurlarını yeniden keşfetmek adına insan figürünün reddedilmesi – revizyonist bir bakış açısı sunuyor.

İnatçı, insan figürü üzerine İtalya’da klasik bir eğitim almış ve Arte Povera ekolüne girmiş olsa da bu arayışı onu Arte Povera kovuklarının ötesine götürmüş, yüzeyi delip geçerek dosdoğru karanlık enerjiye yönlendirmiştir. Ancak bu bilinmeze nasıl erişilebileceği ve onun sanata nasıl dahil edilebileceği 21. yüzyılın bir problemi olarak kaldı. Tek çıkış yolu hermetizmden geçiyor.

Hermetik Ritüeller

Kıbrıs tapınaklarında kök salmış olan hieros gamos uygulamaları Hıristiyanlık tarafından bastırılmış olsalar da mistik tantra uygulamaları ile Kundalini, Kali ve Shakti olarak bilinen karanlık tanrıçanın birden fazla yüzü aracılığıyla Hindu kültüründe sürdürülmüştür. Yoga pratiğinin amacı, yılanın ateşi olan Shakti’yi, eril ruh Shiva’yla kutsal birleşme gerçekleştirmesi için gövdeden başın üst kısmına doğru yükseltmektir. İnatçı, kendi ürettiği hermetik işaretleri Hindu cinsiyet sembelleri yoni ve lignum ile birleştirerek kendi evrensel diline bir zemin yaratır. Bu dil, hem dünyanın merkezini ya da Axis Mundi’yi (Yaşam Ağacı merkeze hakim olurken tekil bir alevin birbirinin tıpatıp aynı iki yarısından oluşan evrensel simge çevresinde bütün karşıtların birleştiği 2014 Opus Magnum resimlerinin ortak başlığı) simgeleyen bütüncül yaklaşımla dikey/ yatay, hem de batı alfabesinin mantıksal dizilimiyle okumak yerine sezgi yoluyla yorumlama ısrarı nedeniyle döngüselidir. İçsel yıldız haritası oluşumlarının doğrusal olanla döngüsel olanı buluşturan figürlerle asimetrik olarak bütünleşmesi sayesinde karanlık maddeyi açığa çıkaran son dönem resimleri (Axis Mundi) bu duruma nasıl da uyuyor: Yeni Bir Düzenin Tanrıçası.

Beynin sağ ve sol yarımkürelerinin evliliğinden ortaya çıkan İnatçı’nın sanatı, ilkel gerçekliğe dair neo-modern sanat eseri olarak karşımızda duruyor; Kıbrıs’ın heceli dilinin Yunan alfabesinin gölgesinde kalması gibi karanlıkta kalmış iki kutuplu tanrıça misali. Yakın Doğu ve Akdeniz’in bereket tanrıçalarının Kıbrıs’taki karışımı olan Kypris, dünyevi Kronos’un, Gök Tanrısı Uranus’un cinsel organlarını kesmesiyle oluşan deniz köpüklerinden doğan hafif ve yüzeysel Afrodit’e böyle dönüşmüştür işte.

Afrodit, Gök (Uranus) ile Dünya (Kronos) arasındaki bir mücadele sonucunda, erkek ebeveynler tarafından yaratılmıştır. Helenik tanrıçanın vücuda bürünmeye dair bir yol sunamamasına şaşmamalı, mutsuz evliliklerin sebebi anlaşılıyor! Helenik kimliği, doğu kültürlerinin Venüs’ün yörüngesine atfettiği, ufukta kaybolduktan sonra Sabah ve Akşam Yıldızı olarak ortaya çıkmasına neden olan Yeraltı Dünyası’na inişi engellemiştir.

İnatçı’nın sanatı Taş Devri’nin açıklanamayan arkeolojik idollerini yeniden yaratır. Kutsal ritüel gerçekleştiren insan figürlerinin resmedilmesinden binlerce yıl önce yapılmış fallus ve vulva taş oymalarından oluşan hieros gamos’un bu eski idolünü yeniden canlandırır. Bunlar, İnatçı’nın resim dilinin hem sezgi hem de mantığa hitap ederek kadim tanrıçayı onurlandıran çoktan unutulmuş Kıbrıs yazısını çağrıştırmalarıyla, yeni bir arketipin elektriğinin yeniden katalize edildiği erotik bir alan haline gelir. Merkezden geçen bu geçitte, doğada bol bulunan ancak sanatçının stüdyosuna nadiren giren bir sembol olan ağaç yol gösterir.

Tanrı’nın Parmağı

Kaçımız ne anlama geldiğine kafa yormaksızın yolumuza çıkan bir ağaç dalını tekmelemiş veya dalın etrafından dolaşmışızdır? İnatçı’nın üç boyutlu çalışmaları sanatsal pratik yoluyla bilinmeyi bilinen olarak ortaya çıkarıyor. Burada yine karşıtlar Üçüncü tarafından ifade ediliyor. Sanatçı, bize kadim bir sembol olan Yod’u veriyor ve buluntu nesne olarak ağaç dalını kullanarak resim dilini heykel diline dönüştürüyor; doğal malzemeyi tercih etmesi ise, dünya genelindeki dinlerde yaşam, ölüm ve yeniden doğuş döngüsünü temsil eden Yaşamı Ağacı’nı çağrıştıyor. İnatçı’nın Yod’ları bir hayli orijinal ve ilgi çekici çeşitli heykel formlarıyla üç boyutluluktan (yükseklik, genişlik ve uzunluk) çok boyutlu Üçüncü aleme açılır; gerçekten de İbrani alfabesinin son harfi olan Yod’un mistik anlamı, Tanrı’nın Cennet’ten Dünya’ya işaret eden Parmağı’dır. Gezegenler bu konumda hizalandığında, carpe diem anlayışını hayata geçirme cesaretine sahip olanlar için yazgıyı kader haline getirebilme fırsatı doğar.

İnatçı’nın bir sanatçı olarak döngüsel yolculuğunu – erken dönem ekspresyonist resimlerinde görüldüğü gibi insan figürü üzerine klasik bir eğitim aldıktan sonra uzun bir süre kendini soyutlamaya kaptırması ve ardından

yine figüratif çalışmalara dönmesi – kullandığı “Kıbrıs” yazısı ve daha sonra üç boyutlu Yod yapılarına geçmesiyle birlikte Yod figürleriyle son noktaya taşıyor olması çok yerindedir.

Siyah zeminde beliren semboller ve işaretler, evrenin yüzde 96’sına tekabül eden karanlık enerji/karanlık maddenin enerji düzenleri ve konfigürasyonları oluşturma sürecini doğru olarak betimler. Kara tahta olarak kullandığı tuval bezi üzerinde bunu gerçekleştirdiği enstalasyonlar da yapmıştır. Kişisel mistik yolculuğunu oluşturan malzemelere mistik sembol dahil etme konusundaki öncülü Joseph Beuys’a bir saygı duruşu da olabilir bu.

Beuys’u Aşmak: Mistik Yolculuk

Karşıtlar arasındaki mücadele – kişisel/evrensel, biçim/biçimsizlik, bilinçli/bilinçsiz vb. – fazlasıyla kişisel ama aynı zamanda da evrensel olmayı başarabilen bir sanata özgü gerilimi derinleştirir. Gerçekten de biri olmadan diğeri de işe yaramaz; herhangi bir etkileşim olamaz. Joseph Beuys’un yaptığı katkı da buydu işte, malzemeye yeniden kutsallık yükleyerek kişisel mistik yolculuğunu sanat aracılığıyla evrensel aşkınlık arayışına yükseltmek.

İnatçı, bilimi de sürece ortak ederek Beuys’un projesini daha da ileriye taşır. İnatçı’nın resimlerinin karmaşıklığı bilimsel kanıtlar gibi görünebilir. Ancak muhtemelen mizahını, fizikçilerin gerçekliğin doğasının saptarken çalıştıkları kurumlar tarafından kullanmaya mecbur bırakıldıkları karmaşık formülle alay etmek için kullanıyor. Sanatçının “görsel teoremleri” için “karanlık maddenin” karışık bir formu olarak kullandığı kara zemin, mavi ve morun yüksek titreşimli tonlarına olanak sağlarken, tekrarlanamaz şekilleriye Pisagor mantığına karşı koymaktadır. Formun çöküşünü biçimlendiren bu kendine has geçişte onu takip ederiz ve birdenbire farkına varırız. Devrim gerçekleşmiştir: doğrusal zamandan kurtuluş! Kendi olay zamanımızda bu sıçrama, geçmiş, şimdi ve geleceğin buluştuğu tek bir anlık birleşik bir algıdır. Gazetenin doğrusal içeriğini otomatik olarak birleşik bir dünya görüşü olarak yorumlayabilen 360 derecelik perspektif, erken dönem küre motifi ile ileri sürülmüştü. Bu amaç her daim insanoğlunun evriminin temel arayışı olmamış mıdır zaten – bu birlik ortamında var olabilmek ve orgazmik cinsel mutluluk

anını ebediyen yaşamak? Bu, kuantum dalgasının çöküşü üzerinde sörf yapmanın hazzını anımsatıyor.

İlmik

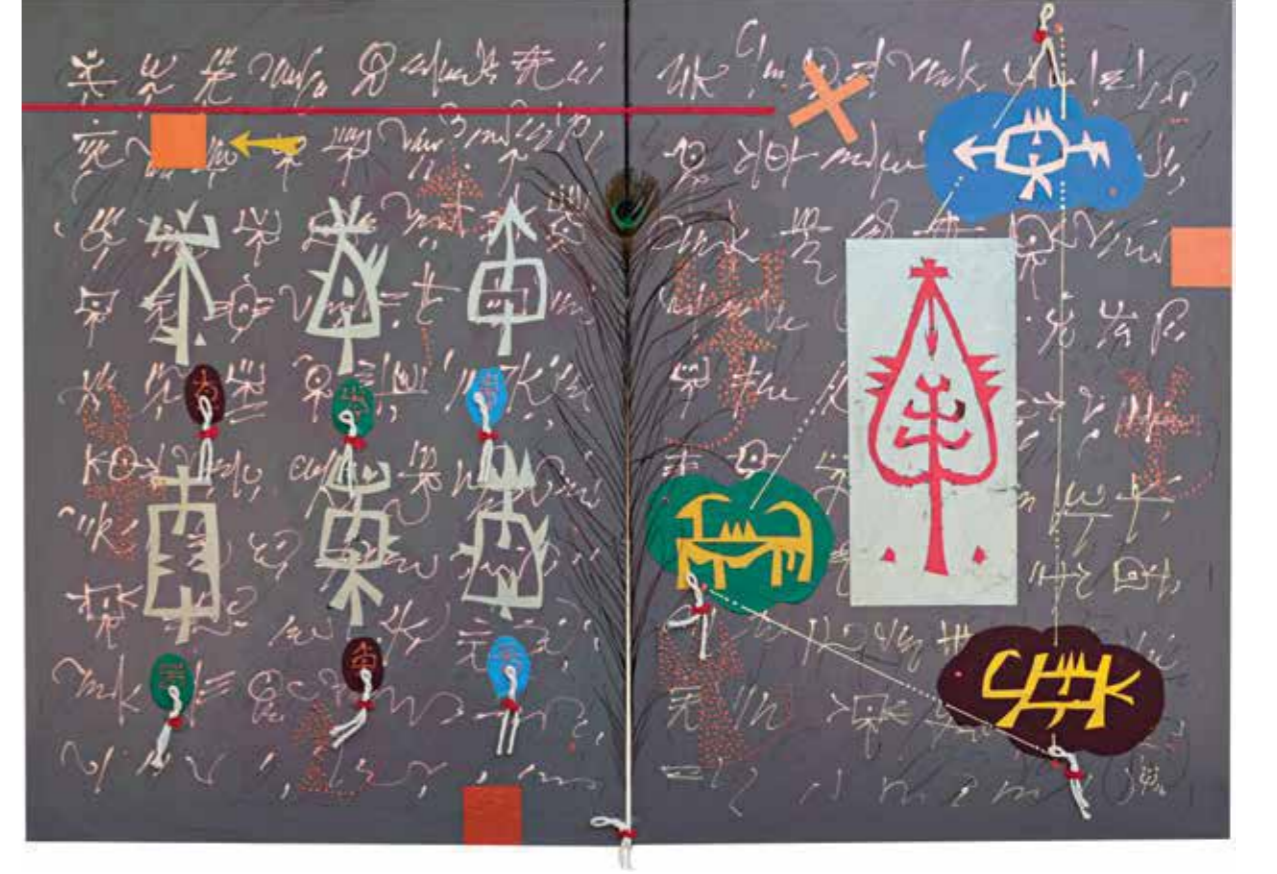
İnatçı, bir amaç uğruna, ilmikler oluşturmak üzere Yod’larını kapatır. Sanatçı, nevi şahsına münhasır mizahı ile izleyiciyi sanata dair yaptığı kozmik şakaya dahil etmektedir. Şüphesiz, anlama tatmin olan benlik kendi iddialarının tuzağına düşer. Yani ilmik, sanatı yorumlayanların kendi akıllarında saplanıp kalmalarını önleyen şamanik bir “kendine not etme” biçimidir.

Yod’un bir araya getirilmiş uçlarının oluşturduğu bütünsel daire mevcut ana dair çok şey söylemektedir: Kronos’un doğrusal zamanı, Kairos’un döngüsel zamanına geçmektedir. Son yıllardaki (2016) çalışmalarda sayıların yerini alan noktalara olan yeni saplantısı, sayının İnatçı’nın arkeolojisini okumada bir araç olduğuna dair başka bir ipucudur. Kültürel üretim olarak Enosis ve Taksim’i aşıp otantik bir Kıbrıslılık kimliğine ulaşabilmek adına, olabildiğince derinlere inerek Kıbrıs topografyasının Osmanlı Türkleri, Hıristiyanlar, Yunan, Fenikeliler, Pers, Asurlu ve Anadolu etkiler içeren katmanlarını soymaktadır. Bu kökene anlaşılabilir bir dilde ve kültürlerin alışımı olan bir tanrıça aracılığıyla ulaşıyorsa, İnatçı’nın tüm eserlerinin ayırt edici özelliği olan hieros gamos ikonunu kuşatan bir muamma yaratması oldukça iyidir.

İşte tam da burada ilmik bir sonu temsil eder, kutsal kâseyi arayanın başı neo-modern yolculuğun kalesindeki tepsinin üzerindedir. Sanatçı, dairesel (nokta) ile çizginin evliliğiyle denemeler yaptıktan sonra yeniden çizgiye döndüğünde, yüzeyin tümünü kapsayan münferit şekillerin içinde tekrarlanan çizgiler ve simgeler oluşturur. Einstein, kuantum mekaniğine enerjinin paketler halinde yol almasına dair yeni bir görüş sunmuştur; her enerji paketi kendi kodunu barındırır ve eğer bu kodu deşifre edebilirsek ebedi bilgiyi de elde etmiş oluruz.

Ama İnatçı’nın derdi varış noktası değil, bilginin aktarıldığı biçimsizliğe doğru yapılan yolculuktur. Paketler sembolün birliğini oluşturan bütüncül bölümler gibidir; anlatının her katmanı, Hayat Ağacı’nın tek bir tohumdan kök salmış gövdesinden çıkan dalları

İsimsiz / Untitled
Tuval Üzerine Akrilik /
Acrylic on Canvas
70 cm x 100 cm
2016

İsimsiz / Untitled
Tuval Üzerine Akrilik /
Acrylic on Canvas
70 cm x 100 cm
2016

misali kendi kendine yeterlidir. Paketlerin o/x şeklinde ikili kodlandığı ve bütünün tamamlayıcı parçaları aracılığıyla yorumlanmasını gerektiren dijital çağın zorluklarına sanat böyle tepki vermektedir. Bunun nedeni, siber uzayın süregiden gerçek zamanlı anlatısında tamamlanmanın mümkün, hatta gerekli olmamasıdır.

İnatçı, akıl ermez olanı gerçekleştirmiş ve kendi "forma corpus" Üçüncü'nün bu birleşik alanını oluşturmuştur. Bu yapıtlarda, yazdıklarının nasıl yorumlanması gerektiği konusunda bizleri yönlendiren kodlamayı görürüz, en devrimci fizikçilerin anladığı haliyle en beklenmedik yer: sayı.

Sayının Büyüsü

İnatçı'nın bir şair ve multimedya sanatçısı olarak görsel olanı metinle birleştirme çabasının özünde karşıtları birleştirme arayışı yatar. Dolayısıyla sayı, İnatçı için sadece bir nicelik değil aynı zamanda bir nitelik de ifade eder, kayıp Kıbrıs tanrıçasının/dilinin özelliğidir. Yeni estetiğin Üçüncü Alemi olarak hieros gamos, sayının niceliksel karakterinin (bilim insanlarının tek taraflı görüşü) niteliksel olanla (hermetik bütünsel görüş) kurduğu birlik içerisinde yer alır.

İnatçı, 3 sayısıyla Hermeneutics of a New Modernism (Streitfeld, Atropos 2014) kitabına öncülük eden söz konusu her iki özelliği de sahipleniyor. Üç, hem biçimde yaratıcılığı – üst ve alt eğrilerin üçüncü bir bağlantı noktasında birleştikleri üç parçalı şekli – hem de anlamı temsil eder: üç, sıralamada (1, 2, 3) hesaplamadakiyle (1+2 =3) aynı konuma sahip olan tek sayıdır. Üçüncü alanı, üç ayrı çizginin Üçüncü bağlantı noktasına bağlandığı Yod'un büyülü tılsımında görürüz.

Böylelikle İnatçı'nın en büyük gizemine varmış oluyoruz: onun DNA'sının anahtarı olan 3 sayısını kullanarak pek çok fırça darbesiyle incelikle planlanmış olarak haç şekilleri içeren biçimlere sahip alevleri çağrıştıran üç adet üçgen buluyoruz. Bunlar İnatçı'nın yeni düzeninin tapınaklarıdır. Karanlık iç kısmın (evrenin yüzde 96'sına tekabül eden karanlık enerji) kabartma haç ve alevleri sarmasıyla ortaya çıkan paradigma kayması, Tanrıça ve rahibelerinin egemenliklerinin zorla kutsal ritüelden çıkarılıp kutsal fuhuşa devredilmesine kadar Kıbrıs tapınaklarında yanan yaratıcı yılan ateşinin üç alevini sembolize eder.

Diğer figürler Venüs ile Merkür'ün astrolojik sembollerini temsil eder. Bunlar, diğer tarafta bulunan büyük bir sembolü dengeleme işlevi görür – bir kilise apsisinin şekli yeni bir yeşil zemine (kalp çakrası) yerini bırakır, üstte ve altta 3 alevin (hieros gamos'un erotik çekimi olan yılan ateşi) 2 figürünün arasında merkezdeki haç ile hieros gamos'u temsil eden sembolleri açığa çıkarır. Egonun yaratıcı ateşe kurban edilmesi, insanlık tarihi boyunca ritüelin konusu olmuştur; İnatçı, kullandığı organik malzemeler – kafatasları, deriler ve adak figürleri – aracılığıyla modern bir şaman olarak bu rolü yeniden yaratmaktadır.

İnatçı Tapınağı'nı İnşa Etmek

İnatçı'nın ironik tapınağı, ataerkil dinlerin doğrusal hiyerarşisini geçersiz kılarken Tanrıça'nın döngüsel alemini yeniden canlandırır. Gerçekçi forma karşı sürdürdüğü mücadele, doğal denge durumu olarak kolektif bilinç ahlakının Yeni Bilimi'ni (Levis) biçimsel olarak kucaklar. Kullandığı tılsım halkasının ya da ilmiğin burada çifte amacı vardır: kafanın kesilmesi ya da aklın içgüdüye feda edilmesi ve aynı zamanda bu tasavvurun geçeceği iğnenin deliği. Yapıya karşı durmak ve klasik formun orantısız kusursuzluğunu muhafaza eden dikenli tel bariyerini izinsiz aşmak kaydıyla, İnatçı kendisini yeni bir muhafız konumuna yerleştirir – hiçbir imge aşağıda diyagram ile gösterilmiş "üç aşamalı test"i geçmeden İnatçı'nın yüzeylerindeki varlığını meşru kılamaz:

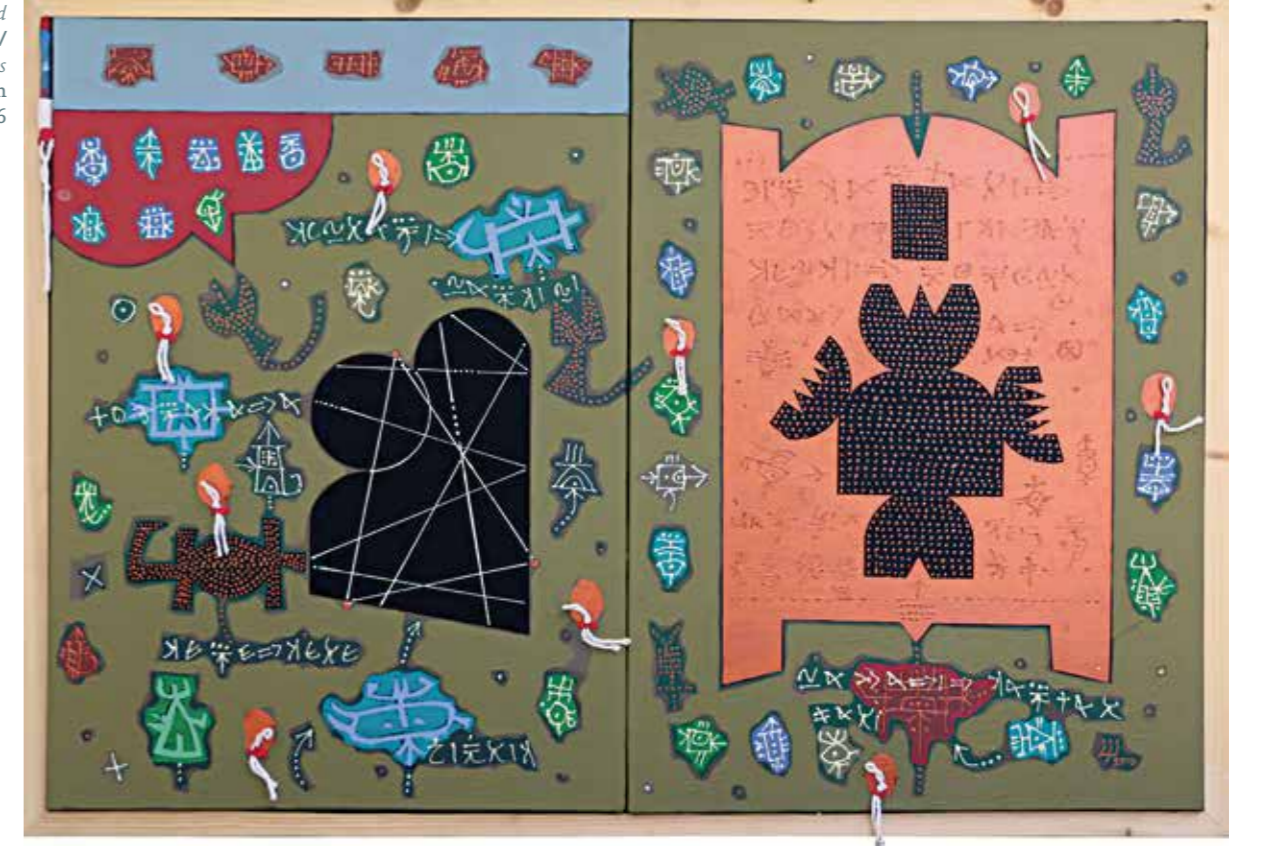
EYLEM: **AKIL** **DENGE**
SEZGİ

Ahlaki denge, akıl ile sezginin askıya alınışını delen bir eylemle sağlanır. İnatçı'nın dinamik aksiyon figürleri eğlenceli kısa ve öz anlatılar şeklini alır – her biri kendi başına işlese de, bütüne de katkıda bulunur. Batılı sanatçılara mistik bir nitelik katan Beuys'a çaktığı bir selam da üzerlerindeki geometrik çizimlerin kimilerinin bir yıldızı, diğerlerinin ise figürün bütününe bir bakışı ortaya çıkardığı, kutsal parçalar gibi görünen siyah sahnelerde izlenebilir. Diğerleri, toplumsal cinsiyet konusunda kapsayıcı yeni bir düzenin tanrıça figürleri gibi görünür, sanatçının sezgiselliği, salt biçim anlayışına meydan okuyan asimetrik şekillerle bir denge oluşturmak

İsimsiz / Untitled
Tuval Üzerine Akrilik /
Acrylic on Canvas
70 cm x 100 cm
2016

İsimsiz / Untitled
Tuval Üzerine Akrilik /
Acrylic on Canvas
70 cm x 100 cm
2016

adına tanımlayıcı bir “çizgi” için ısrar ediyor gibidir. İnatçı’yı anlayabilmenin yolu biçimsizliğin de bir biçim olduğunu kavramaktır.

Duchamp’ı Aşmak:

Arkeolojik “Hazır Nesne”

İnatçı’nın enstalasyonlarına ve asamblijlarına dahil edilen buluntu nesnelere doğadan gelen armağanlardır; bir zamanların ve geleceğin tanrıçası, Heideggerci ‘oluş’ haliyle çok iyi açıklanabilecek gelişine dair uyarıda bulunmak üzere sanatçının yoluna bunları yerleştirmiş gibidir. Üçüncü Alan, İnatçı’nın stüdyo/galeriyi şamanın mistik alemine dönüştürme yoludur. Bu, içinde formüller ihtiva eden bir zemin üzerinde üç sembol içeren beyaz bir dik üçgen barındıran beyaz bir dikdörtgenle temsil edilir: vurgulanan semboller burada Üçüncü alanın izolasyonunun Üçlerden oluşan bir konfigürasyonla yorumlanması anlamını taşır.

İnatçı’nın arkeolojik “buluntuları” doğrudan kimi işaretli harabelerden kazılıp çıkarılmış gibidir. Onları sanatında büyümlü bir şekilde kullanımı, web 3.0’ın siber ortamda gerçek zamanlı iş birliğinde yarattığı sıçramayı yansıtmaya çalışır. İzleyiciler arasında kaç kişinin olduğu veya kimin katılımcı olduğunun bir önemi yoktur, sanatsal başarı kişisel olarak evrensel ikona evrilmeye eyleminde yatar. Burada biçimsizliğe karşı koyma kabiliyeti, maddenin etere karıştığı performansa yardımcı olur.

Bu tür kişisel evrilme eylemlerini sanata dahil etmek, herkesin 360 derecelik bir perspektifle dünyayla etkileşime gireceği evrensel bir dönüşüm potansiyeline sahiptir. Web 3.0’da her kuantum paketi kendinden bir bütünsellik kodlanacaktır, her bir bağımsız içerik kendine ait eksiksiz bir anlatıya sahiptir ve böylelikle bütünü holistik anlatısına da katkıda bulunur. Bu, Nietzsche’nin Üstinsan olarak tanımladığı yeni bir insan olma halini karşılayan sanatçı anlayışıdır.

Axis Mundi olarak Kıbrıs

Küresel toplum tarafından tanınmayan Kuzey Kıbrıs’ın izolasyonu, dünyanın geri kalanından kopuk yaşamaya mecbur bırakılan Kuzey Kıbrıslı sanatçılar için daha da şiddetlidir. Ümit İnatçı’nın sanatı yapıtlarına arayışı dahil ederek başarı kazanır. Sanatçı, sınırları aşan,

“işbirliği” diliyle tampon bölge oluşturan avangart sanatçı figürünün simgesi haline gelmiştir. Sanatçı, bölünmüş adasındaki Üçüncü Alana yaptığı bu geçişte içsel tampon bölgesini dışarıya aktarır. Ürettiklerinin bütünlüğünde, aktardığı karşıtlar arasındaki Üçüncü Alan ile doğuyla batı ve kuzeyle güney arasındaki manevi – aynı zamanda coğrafi ve politik – merkez olarak anavatanının ontolojisini sunmaktadır.

Kadim tanrıçanın mabedinin gücünü yeniden canlandıran İnatçı Tapınağı’na sahip olan Kıbrıs, dünyanın merkezi olmasıyla, coğrafi kökeni hem hiçbir yerde hem de her yerde olan ve evrenin yüzde 96’sına tekabül eden karanlık enerji/karanlık maddeden bütünsel bir konfigürasyon olarak doğan 21. yüzyıl sanatının hermenötikliğine haklı olarak kaynaklık eder.

Söz konusu muammaya dair ipucu budur; İnatçı’nın kişisel dili, günümüz sanatçısının hieros gamos’u hayata geçirme arayışının şablonu niteliğindedir. Oklar yön gösterir, Yay burcunun hedefini, durağanlık içerisinde maksatlı bir hareket yaratarak akan zamanın sıralı düzenini açığa çıkarır. Cazibe/ iticilik yönünde zıt kuvvetlerin yarattığı gerilim duygusu ve Kairos aracılığıyla kuantum sıçrayışının aydınlanması; sanatçı dilinin anlaşılabilir olduğunu iddia etse de izleyici/ katılımcı için bir muamma olarak kalması en iyisidir; süregiden bir gizleme ve açığa çıkarma eylemi ile katman katman şifreleme süreci Kıbrıs’ın tanrıçayı erişilebilir hale getiren orijinal dilini akla getirir.

Şaman Olarak Sanatçı

Cazibe-iticilik, itme-çekme, her ikisi de hem kendi hakikatine – arkaik olanda, zamanın doğrusal değil de dairesel olduğu, yalnızca dışsal değil aynı zamanda içsel olduğu ve kişinin anlatımının kendi kökenlerine doğru geriye gittiği, Kundalini’nin sonsuz alevinde vücut bulan yalın hakikat, doğru ilerler hem de ondan kaçır. Sınırlanmış, ayrıştırılmamış, yankılanan hayati bir alemdir bu. Bu Tanrı’nın Parmağı’nı, ilkel varlık ile efsane arasındaki bağlantıyı tetikleyen insan davranışını harekete geçirir.

Herhangi bir alfabetik sıralamayla söze dökülemeyen şey, ancak hece ile tasavvur edilebilir. Bu, varoluşun dışı sezgisel yönü için sessizlik, durgunluk gerektirir ve bu da hayrete yol açar. İlkel derinliklere ait tüm

İsimsiz / Untitled
Tuval Üzerine Akrilik / Acrylic on Canvas
70 cm x 140 cm
2015

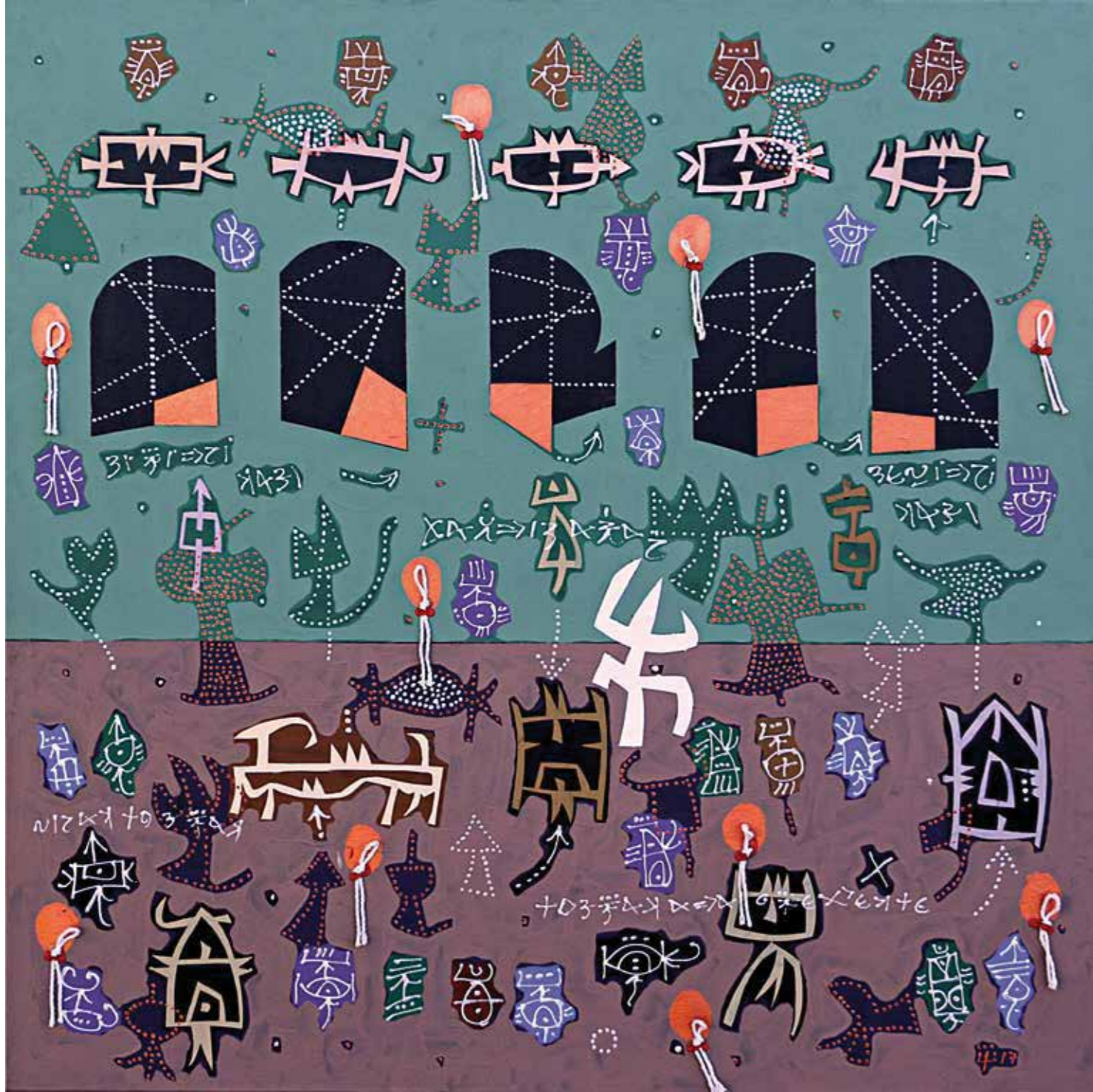
İsimsiz / Untitled
Tuval Üzerine Akrilik / Acrylic on Canvas
75 cm x 110 cm
2017

bu duygular İnatçı'nın sanatı aracılığıyla var olurlar. Yarattığı nesnelere, öze, ilkele dönmek üzere yeniden şekil almışlardır; böylece nesne kendi doğasında var olan anlatısının öznesi haline gelmiştir.

Ve evet, belki de en önemli ipucu sanatçının logosundaki o nihai semboldedir: Neptün'ün üç çatallı zıpkınına gönderme yapan, üç nokta ile işaretlenmiş çatal; bu çifte üçlünün hem çizgisel (üç çatalının üç çizgisi) hem de dairesel (nokta) nitelikleri vardır. Bu üç çift karşıtlık hieros gamos'a tekabül eder ve adı Ümit İnatçı olan o bütüncül markayı yaratır.

İsimsiz / Untitled
Tuval Üzerine Akrilik / Acrylic on Canvas
80 cm x 120 cm
2016

İsimsiz / Untitled
 Tuval Üzerine Akrilik / Acrylic on Canvas
 80 cm x 80 cm
 2017

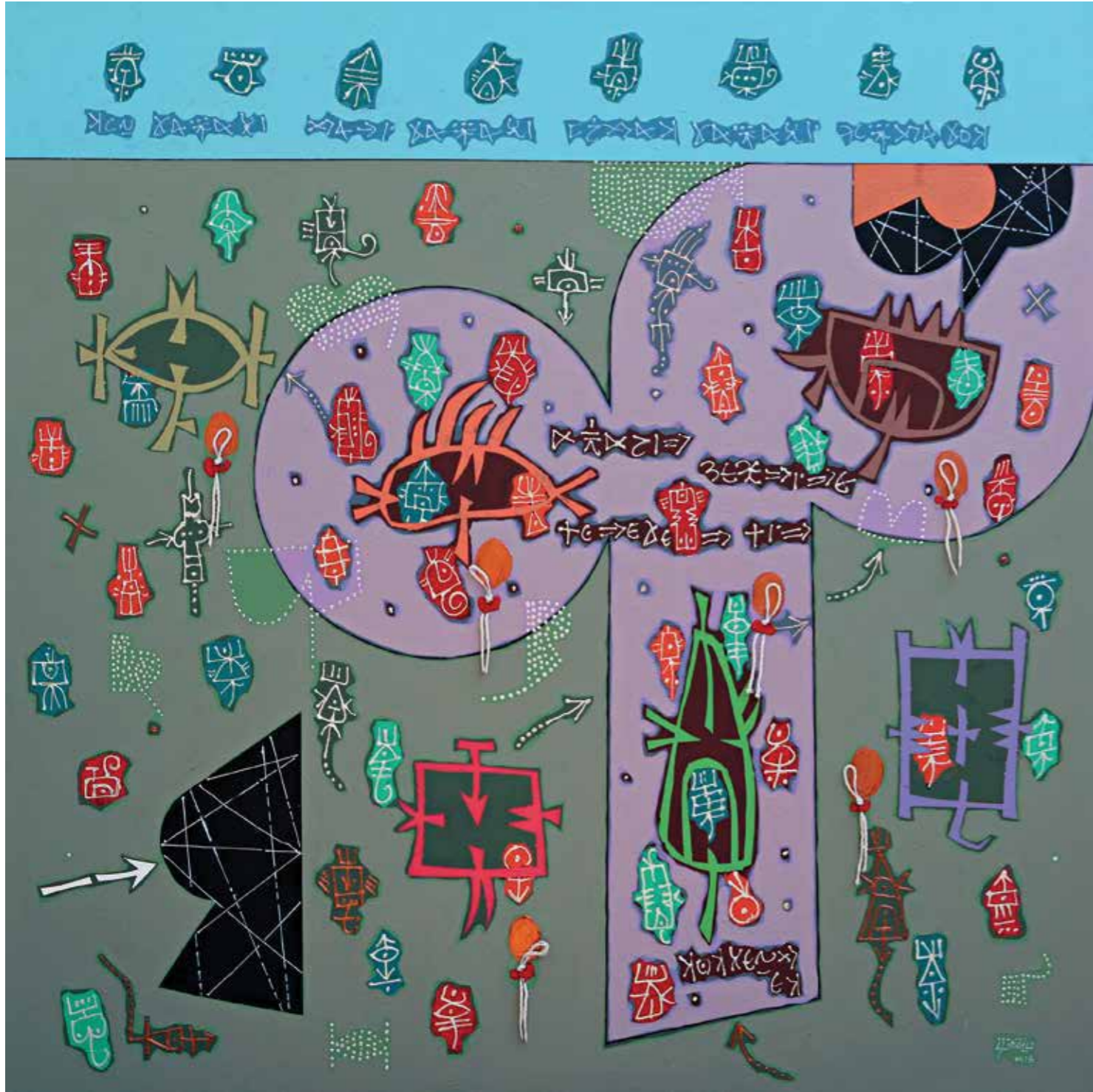
İsimsiz / Untitled
 Tuval Üzerine Akrilik / Acrylic on Canvas
 75 cm x 75 cm
 2016

İsimsiz / *Untitled*
 Tuval Üzerine Akrilik / *Acrylic on Canvas*
 90 cm x 90 cm
 2016

İsimsiz / *Untitled*
 Tuval Üzerine Akrilik / *Acrylic on Canvas*
 70 cm x 160 cm
 2015

İsimsiz / Untitled
 Tuval Üzerine Akrilik / Acrylic on Canvas
 100 cm x 100 cm
 2016

İsimsiz / Untitled
 Tuval Üzerine Akrilik / Acrylic on Canvas
 100 cm x 100 cm
 2017

İsimsiz / Untitled
 Tuval Üzerine Akrilik / Acrylic on Canvas
 100 cm x 100 cm
 2016

İsimsiz / Untitled
 Tuval Üzerine Akrilik / Acrylic on Canvas
 120 cm x 120 cm
 2017

İsimsiz / Untitled
Tuval Üzerine Akrilik / Acrylic on Canvas
100 cm x 150 cm
2016

ÜMİT İNATÇI: FULL CIRCLE TO THE HIEROS GAMOS

Dr. Lisa Paul Streitfeld

Cyprus became independent in 1960, the year Umit Inatci was born. Growing up during the Cyprus Civil War and coming of age during the 1974 tragic Turkish Invasion, Inatci's formation as an artist is inseparable from his own independent path between the binary opposites characterizing the Cold War mentality splitting Cyprus into two.

Inatci was born in Limassol where he learned to communicate in three languages (Turkish, Greek and English) within his Turkish-speaking family. As a boundary smashing artist, he switched his base across and between borders to create a Möbius strip aesthetic. It is a rare contemporary gaze uniting past, present and future in the moment of the quantum leap, but every aspect of Inatci is the hieros gamos, the sacred marriage of opposites.

It is only one among a multiplicity of ironies and paradoxes characterizing this Cypriot artist formalizing the struggle against form that the term characterizing quest is articulated in Greek. The hieros gamos was the religion at the Sumerian dawn of human civilization in which writing was invented and the sacred marriage rites were revived in the Cypriot Golden Age before the arrival of the Greeks. It is precisely this enigma lying serendipitously at the heart of the Inatci oeuvre which illuminates the political folly of annexation and partition (Enosis and Taksim).

The physical boundary that makes Cyprus a universal symbol of the division of opposites, east/west and north/south on the geopolitical map, makes literal the passage of the 21st century artist; to transcend the binary while holding the tension between opposites to embrace uncertainty. While Inatci's unrecognized nation of North Cyprus has been living in a state of uncertainty since 1974, the tension running through Inatci's art makes the quantum leap into the "buffer zone" between borders accessible to the participant on the magical journey.

The Inatci Third Language

It was a natural progression for Inatci personal evolution to create a new third language. His breakthrough is not just about art but an archeological gesture that is political and social: recovering a Cypriot identity lost with their local goddess, Kypris, and replacing the third language of the

colonizers, English, associated with the binary “divide and conquer” under British rule. That Inatci’s holistic and cyclic third space of expression calls up the lost Cypriot syllabic language reveals a great deal about his shamanic process which rejects labels and categorization to the degree of refusing to title his works.

The shamanic realm is the field of a fully activated vision, a 360 perspective in which logic and intuition are integrated as one mind. While his sculpture figuratively points, like the Sagittarian archer, into this future, even Inatci’s paintings on flat surfaces have a multidimensionality articulating a universal aesthetic transcending cultural, geographic and political boundaries.

The picture writing across Inatci’s surfaces is a mysterious coding for the third realm beyond the opposites of right and left hemispheres of the brain. Eastern mystics refer to this insight as the Third Eye, the door of perception. For Inatci, the push into this middle realm is reflected in the topography of his homeland: the buffer zone surrounded by barbed wire. The puzzle imbedded into the Inatci corpus is that the Turkish Cypriot, unencumbered by the classical perfection of form, has greater access to the primordial realm than the Greek Cypriot, who has to first unpack the christian repression of the divine feminine only to arrive at the stasis of the classical perfection of the female form. As the Sumerian myths relate, the chlothic descent into the underworld, is essential for embodiment of the hieros gamos. How then, does the artist proceed into the descent?

Transforming the Linear into the Cyclical

Inatci’s use of toilet paper was his key unlocking the primordial in his art practice: with this motif, the artist was already leaping into the future paradigm and returning to present to reveal a future path humanly accessed by a process of elimination. Creating a linear paneled surface with the tissue dedicated to the cyclical recycling of waste establishes a repeating theme connecting his multimedia expression: playing with the opposites through humor. The elimination is not only explicit of the artist’s task of sorting through personal crap in search of the universal, but also the release of ego boundaries, the fear blocking the complete surrender into uncertainty.

The battle continued as aggressive acts against the corporate media (and its gatekeepers) in early Italian works of rollicking spheres comprised of newspaper. A simple yet profound act of

magical transmutation: linear writing on the page transmuted by the artist into a magical symbol of the paradigm leap from the linear/hierarchical into the cyclical/communal.

The Hieros Gamos Revival

The sacred marriage rites at the origin of civilization were imported to Cyprus from Mesopotamia as a catalyst for Cyprus’ Golden Age (12th Century B.C.) in the divine wedding of King Kinyras and his beloved Kypris, the goddess of copper. They return again through Inatci. While artists around the globe have fallen prey to commercial interests (the ever-present art fairs) preempting the strenuous artistic requirement of surrender to the emerging archetype, Inatci’s oeuvre establishes the hieros gamos predicted by such pioneers as C.G. Jung and Wolfgang Pauli as a certainty.

Art is above all a quest to resolve problems and the conundrum created with the revival of the hieros gamos is how to portray the act of “sacred intercourse” without resorting to what may be considered pornography. Inatci addressed this question early by leaving his emotionally penetrating human portraits behind to follow his instincts into creating a sign language spreading like a germ across his surfaces.

The birth of a new archetype necessarily demands an elimination of the old in a quest for a new aesthetic. In this, Inatci offers revisionist view of the 20th century avant-garde leap into abstraction; the rejection of the human figure to rediscover the primary elements in painting: color, ground, shape and form.

While Inatci was classically trained in the human figure in Italy and entered the school of Arte Povera, his quest took him beyond the Arte Povera holes penetrating the surface straight to the dark energy. But how to access this unknown and claim it for art remained the problem of the 21st century. The only way out is right through hermeticism.

The Hermetic Rites

While the hieros gamos practices that took root in the Cypriot sanctuaries were to be repressed by christianity, they were retained in the Hindu culture with its mystical practice of tantra and multiple faces of the dark goddess known as Kundalini, Kali and Shakti. The aim of yoga practice is to elevate the Shakti, the serpent fire, through the body to the crown for a sacred union with Shiva, the masculine spirit. Inatci combines hermetic signage of his own making with the

İsimsiz / Untitled
Tuval Üzerine Akrilik / Acrylic on Canvas
100 cm x 100 cm
2017

Hindu gender symbols of yoni and lignum to create a ground for his universal language that is both vertical/horizontal, a holistic gesture symbolizing the Axis Mundi (a singular title of his 2014 Opus Magnum paintings in which all opposites converge around a universal symbol of the mirroring twin halves of a singular flame as Tree of Life commands the center focus) or world navel, and cyclical in its insistence on interpretation through intuition rather than read through the logical sequence of the western alphabet. How fitting then, that the more recent of his paintings (Axis Mundi) reveal dark matter with interior star map formations asymmetrically coalescing into figures marrying the linear and cyclical: The Goddesses of a New Order?

Inatci's art, created from the marriage of the right and left hemispheres of the brain, stands as a neo-modern art-I-fact of a primordial reality – the bipolar goddess who was eclipsed, like the Cypriot syllabic language, by the Greek alphabet. This is how Kypris, who was a Cypriot amalgamation of Near East and Mediterranean fertility goddesses, became the insignificant and superficial Aphrodite, born in the sea foam out of the genitals that earthly Cronus cut from Ouranos, the sky god.

Aphrodite was created through a battle between Heaven (Ouranos) and Earth (Cronus) granted through the male parentage. No wonder the Hellenic goddess failed to provide a pathway for embodiment – thus the unhappy marriages! The Hellenic identification precluded the descent to the underworld that the eastern cultures attributed to the orbit of Venus, disappearing from the horizon to reappear as Morning and Evening Star.

Inatci's art recreates the unexplained archeological Stone Age idols. He revives this ancient idol of the hieros gamos in stone carvings of the phallus and vulva thousands of years before the human figures were portrayed engaging in the sacred rites. These become the erotic field in which the electrical charge of a new archetype is catalyzed again, by the Inatci picture language calling up the long dead Cypriot script which honored the ancient goddess with its appeal to both intuition and logic. This passage through the center is guided by a symbol replete in nature that rarely enters the artist studio; the tree.

The Finger of God

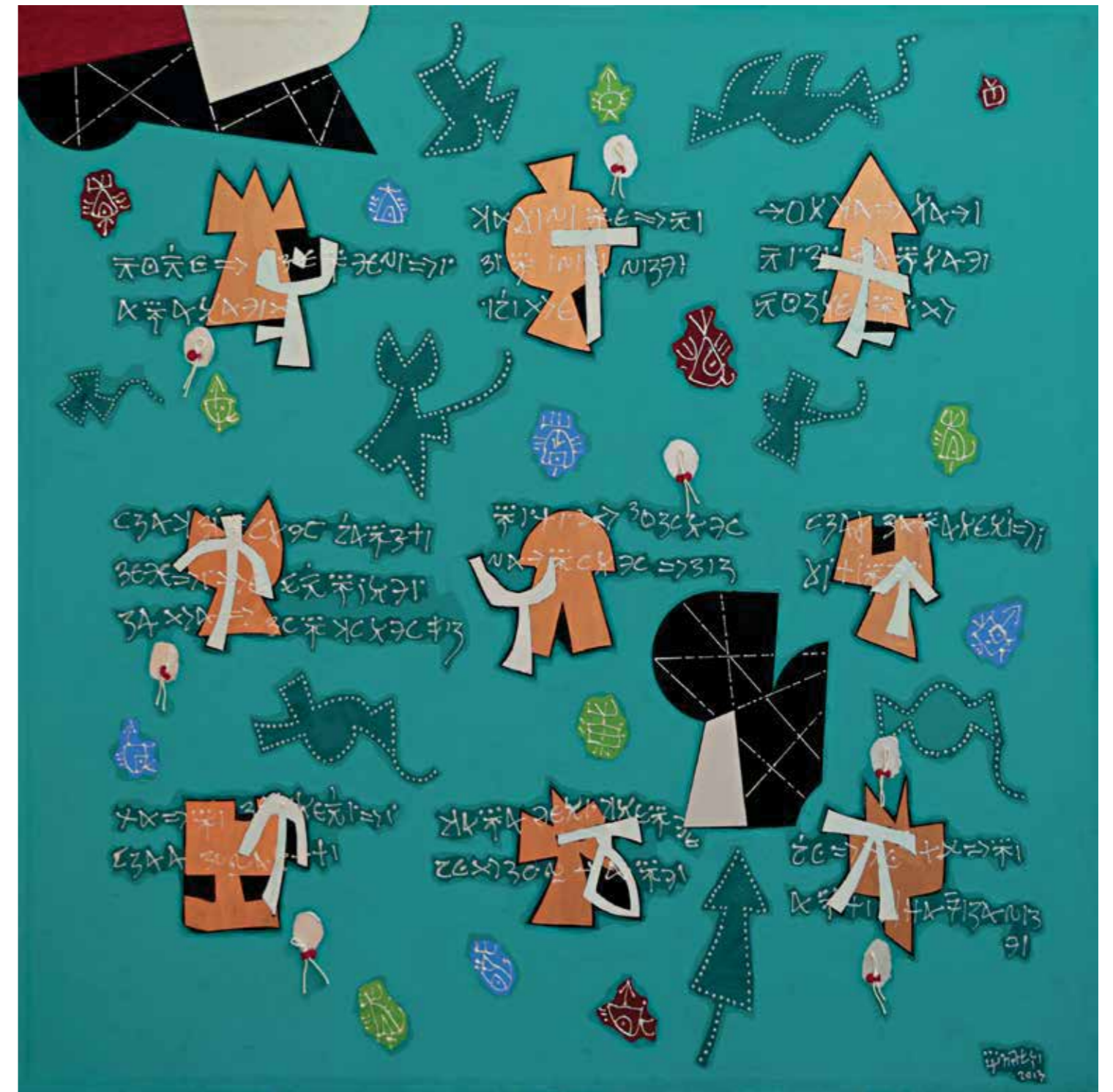
How many of us kick aside or walk around a tree branch in our path without contemplating the meaning? Inatci's three dimensional works reveal the unknown as known by way of artistic practice. Here again the opposites expressed by the Third. He gives us an ancient symbol, the Yod, and utilizes the found object of the tree branch to take his picture language into sculpture while his choice of natural material calls up the association of the Tree of Life, a representation of the cyclic life/death/rebirth for religions throughout the world. Inatci's Yods in their multiple forms of highly original and engaging sculpture explode through the three dimensions (height, width and length) into multidimensional third realm; indeed, the mystical meaning of the Yod, the last letter of the Hebrew alphabet, is the Finger of God pointing from Heaven to Earth. When the planets are aligned in this position, the opportunity to make fate into destiny exists for those with the courage *encarpe Diem*.

It is fitting then that Inatci's Yod figures culminate his circular journey as an artist – classically trained in the human figure for his early expressionist painting and the long journey of surrender into abstraction to return to the figurative – literally through his "Cypriot" writing and then into the three-dimensional Yod constructions. Symbols and signs emerging from black ground accurately depict the process of energy patterns and configurations formed out of dark energy/dark matter, the 96 percent universe. He has done installations where this takes place on a canvas as a blackboard. This may be homage paid to Joseph Beuys, his forerunner in bringing the mystical symbol into the materials comprising his personal mystical journey.

Trumping Beuys: The Mystical Journey

The struggle between the opposites – personal/universal, form/formlessness, conscious/unconscious, etc. – deepen the tension inherent in an art that manages to be highly personal as well as universal. Indeed, one without the other would not work; there would be no engagement. This was the contribution of Joseph Beuys, to raise the personal mystical journey into the universal quest for transcendence through art by restoring the sacred into the material.

Inatci takes the Beuys project further by making science complicit in the process. The complexity of the Inatci paintings can appear to be scientific proofs. Yet he is more likely directing his humor at mocking the complex formula

İsimsiz / Untitled
Tuval Üzerine Akrilik / Acrylic on Canvas
100 cm x 100 cm
2013

physicists are compelled by their institutions to use as a mapping of the nature of reality. His background as a tangle form of “dark matter” for his “visual theorems” gives way to high vibration hues of blue and purple, while his unrepeatable shapes remain defiant of Pythagorean logic. We follow him on this idiosyncratic passage formalizing the breakdown of form and suddenly awoken. The revolution has taken place; liberation from linear time! In our own kairos leap is a single moment of unified perception in which past, present and future converge. The 360 perspective that can automatically interpret the linear contents of the newspaper into a unified world view was suggested by the early motif of the spherical. Hasn't this goal been the quest of the evolution of the human being through time: to exist in that space of unity and experience the orgasmic moment of sexual bliss as eternal? This would seem to be the elation of surfing the collapse of the quantum wave.

The Noose

Inatci closes his Yods as an act of intention – to create nooses. This is the idiosyncratic humor drawing the viewer into a participant in the artist's cosmic joke on art. Clearly, the ego satisfied with meaning gets trapped by its own pretensions. Thus, the noose is form of shamanic “notation to self” keeping the interpreters of art from getting stuck in their own heads.

The ends of the Yod pulled together create a holistic circle speaks volumes about the current moment: the linear time of Chronos transcending into the cyclical time of Kairos. A new obsession with dots replacing number in recent (2016) works is another clue regarding number being the apparatus to read the Inatci archeology. He goes so deep that the layers of the Cypriot topography are peeled off – the Ottoman Turks, Christians, Greek, Phoenician, Persian, Assyrian, and Anatolian to surpass the Enosis and Taksim as the manufacture of culture and arrive at an authentic Cypriot identity. As this origin is sourced in an indecipherable language and a goddess who was an amalgamation of cultures, then all the better to create an enigma surrounding the icon of the hieros gamos characterizing the Inatci oeuvre.

This is where the noose represents an ending, the grail seeker's head on the platter in the castle of the neo-modern journey. When the artist returns to the line after experimenting with the marriage of the circular (the dot) with the line, he makes repeated strokes and symbols within individual shapes comprising the entire surface as a whole. Eisenstein

gave quantum mechanics a new view of the energy traveling in packets; every packet of energy contains its own code, and if we could possibly decipher this code, we gain eternal knowledge.

But destination isn't the concern with Inatci; it is the journey into formlessness by which knowledge is transmitted. The packets are like the holistic chapters comprising the unity of the symbol; each layer of the narrative is self-contained, like the branches on the Tree of Life arising from the trunk birthed from the single seed. This is how art responds to the challenge of the digital age where the packets are binary coded 0/x and the whole needs to be interpreted through its holistic parts. This is because completion is not possible or even necessary in the real time ongoing narrative of cyber space.

Inatci has done the unfathomable and carved out this unified space of the Third into his “forma corpus”. We find the coding in these works that instructs us on how to decipher his writing; a most unexpected place understood by the most revolutionary of physicists: number.

The Magic of Number

The quest for the unification of the opposites lies at the core of Inatci's endeavor to integrate visual/text as a poet and multimedia artist. Number is therefore not simply quantity with Inatci, but it is also quality, the characteristic of the lost Cypriot goddess/language. As the Third Realm of a new aesthetic, the hieros gamos takes place in the unity of quantitative character of number (the one-sided view of scientists) to the qualitative (the holistic view of hermetic).

Inatci claims both characteristics, spearheading the Hermeneutics of a New Modernism (Streitfeld, Atropos 2014) with the number 3. Three represents creativity in form - the tripartite shape of the upper and lower curves converging into a third point of connection – as well as meaning: three is the only number that commands the same position in sequence (1,2,3) as in counting ($1+2=3$). We see the Third space in the magical talisman of the Yod where the three separate lines connect in the Third point of connection.

So here we arrive at the ultimate enigma of Inatci: deliberate transmissions of multiple strokes utilizing our key to his DNA – the number 3 – we find 3 triangles like flames with shapes containing crosses – these are the Inatci temples of a new order. The paradigm shift in which the black interior (dark

İsimsiz / Untitled
Tuval Üzerine Akrilik / Acrylic on Canvas
100 cm x 100 cm
2016

energy of the 96 percent universe) serves to lace the crosses and flames in relief symbolize the three flames that was the creative serpent fire evoked in the Cypriot sanctuary until the sovereignty of the Goddess and her priestesses was removed by coercion out of sacred ritual and into sacred prostitution.

Other figures represent astrology symbols for Venus and Mercury. These serve to balance a large symbol on the one side – the shape of the apse of a church giving way to a new green ground (the heart chakra) revealing symbols on top and bottom representing the hieros gamos with the cross in the center between 2 figures of the 3 flames (the serpent fire as the erotic attraction of the hieros gamos). The sacrifice of ego to the creative fire is the subject of ritual throughout human history; with his organic apparatus – skulls, skins and votive figures – Inatci recreates this role as modern shaman.

Constructing the Inatci Temple

The Inatci ironic temple revives the cyclical realm of the Goddess while obliterating the linear hierarchy of the patriarchal religions. His war against realistic form has formally embraced the New Science (Levis) of the morality of the collective consciousness as the natural state of equilibrium. Here his talisman loop or noose has a double purpose: the cutting off the head, or the sacrifice of intellect to instinct, as well as the eye of the needle through which this vision is to be threaded. In rallying against structure and gatecrashing through the barbed wire barrier upholding classical form as proportional perfection, Inatci has set himself up as a new guardian – no image can justify its existence on an Inatci surface without passing his “threefold test” as diagramed below:

INTELLECT
ACTION: **EQUILIBRIUM**
INTUITION

Moral equilibrium is achieved by action piercing the suspension of intellect and intuition. Inatci’s dynamic action figures take the playful shape of encapsulated narratives, each trumpeting self-containment, yet contributing to the whole. In another nod to Beuys who put the mystical into the western artist, the black stages appear like hallowed fragments, with geometric drawings some revealing a star, others just a glimpse into the total figure. Others appear to be goddess figures of a new gender inclusive order – as if the intuition of the artist was pushing for definitive “line” to

create a balance with the asymmetrical shapes defying the mere notion of form. The key to understanding Inatci is that formlessness is also form.

Trumping Duchamp: The Archeological “Found Object”

The found objects incorporated into Inatci’s installations and assemblages are gifts from nature, as if placed in his path by the once and future goddess to alert the very Heideggerian “becoming” of her arrival. The Third Space is how Inatci transforms the studio/gallery into the mystical realm of the shaman. This is represented by a white rectangle with a white upright triangle containing three symbols within a ground consisting of formulas: the highlighted symbols carry meaning here: the isolation of the Third spaced interpreted by the configuration consisting of Thirds.

Inatci’s archeological “finds” seem to have been excavated direct from some unmarked ruin. His magical use of them in his art has a purpose reflecting the leap of web 3.0 of real time collaboration in cyberspace. It means it doesn’t matter who is participant or how many in the audience, the act of personal transmutation into the universal icon is the artistic achievement. This is where the capability of facing formlessness aids the performance in which material dissolves into ether.

Bringing such personal acts of transmutation into art has the potential of a universal transformation where everyone will engage with the world through a 360 perspective. In web 3.0, every quantum packet will be coded with an inherent holism – a full narrative in every container of its own self-containment and therefore serving the holistic narrative of the whole. This is the view of the artist as a new form of human proclaimed by Nietzsche as the *Urbemensch*.

Cyprus as the Axis Mundi

The isolation of North Cyprus unrecognized by the global community is only compounded for the North Cyprus artist forcibly cut off from the world. Umit Inatci’s art triumphs by incorporating the quest into his oeuvre. The artist has become the very symbol of the avant-garde artist border-crossing, the buffer zone with its language of “cooperation”. In this passage into the Third Space on his divided island, the artist transmits the inner Buffer Zone without. The integrity of his creations transmits the Third Space between opposites as the ontology of his native land as the spiritual – as well as geographical and political – center between east/west and north/south.

As the navel of the world, replete with the Inatci Temple reviving the power of the ancient goddess sanctuaries, Cyprus is the rightful origin for the hermeneutics of a 21st century art, an art with a geographical original that is nowhere and yet everywhere, arising as a holistic configuration from the 96 percent of the universe that is dark energy/dark matter.

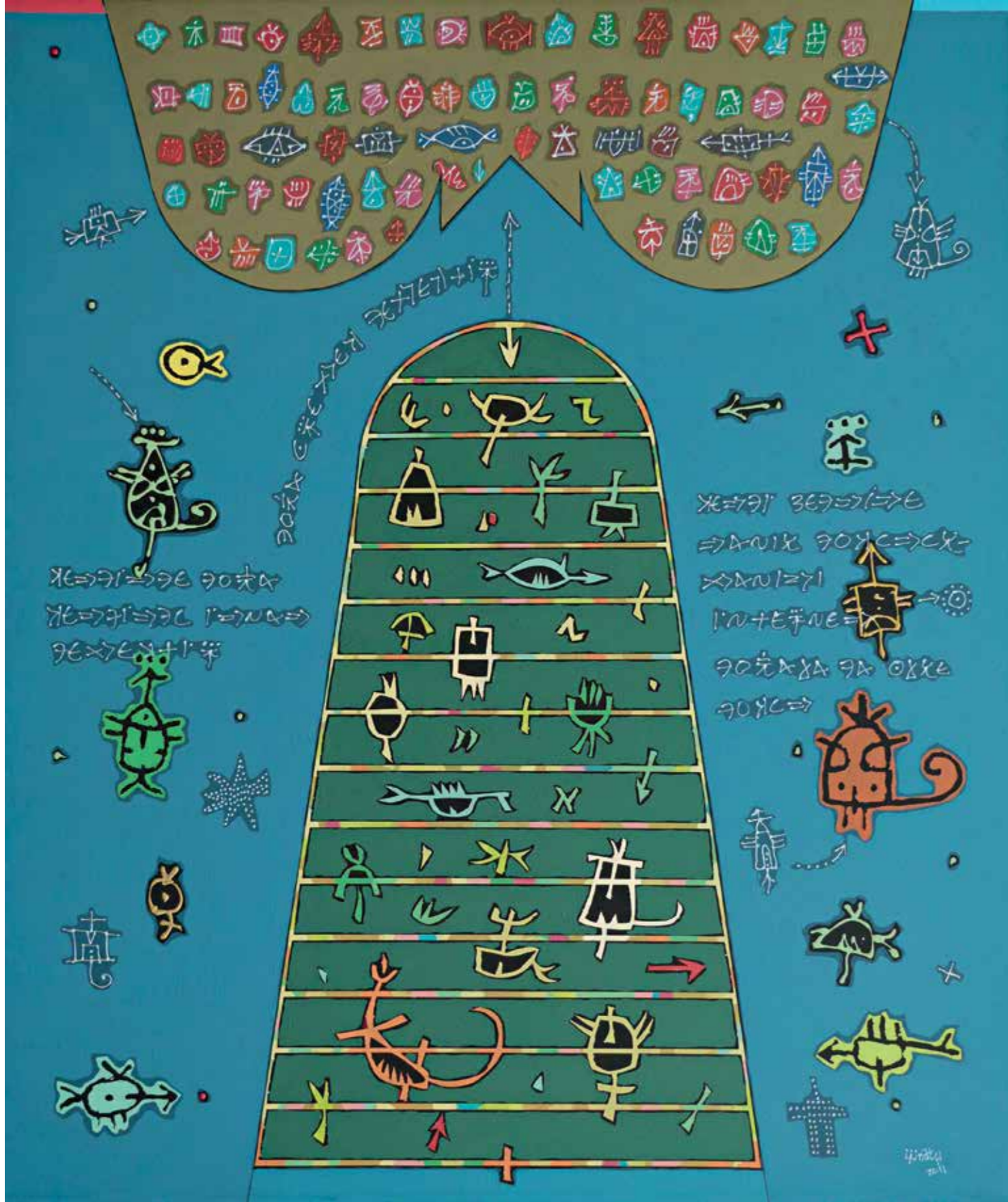
This is the hint to the enigmatic: Inatci’s personal language is the blueprint the contemporary artist quest to embody the hieros gamos. The arrows bring direction, the Sagittarian goal, creating movement with purpose in stillness revealing the ordered sequence of time flowing. A feeling of oppositional forces for attraction/repulsion establishing a tension, and through Kairos, the illumination of the quantum leap; the artist claims his language is decipherable, but for the viewer/participant it is best as an enigma-- layers of coding as an ongoing act of concealment and revelation calls up the original language of Cyprus, which made the goddess accessible.

The Artist as Shaman

The attraction-repulsion, push-pull both progressed toward and escapes from its own truth – the naked truth embodied by the archaic, the eternal flame of the Kundalini in which time is not linear by circular and not only external but internal an all one’s expression progresses backwards to its own origins: a realm that is confined, undifferentiated, resonant and vital. This activates the Finger of God, the human act which triggers the link between the primordial being and the myth.

What cannot be verbalized in any alphabetic sequence can only be imaged by the syllabic – for the feminine intuition aspect of Being – this requires silence, stillness which begets wonder itself. All of these feelings of the primordial depths come into Being through the Inatci art. The objects he creates are a reshaping back to the original, the primordial; therefore, object becomes subject of its own inherent narrative.

And yes, there is the ultimate symbol in the artist’s logo that is perhaps the greatest clue: the fork that refers to the Neptune trident punctuated by three dots – the double three consisting of the linear (three lines in the trident) and circular (dot). These three pairs of opposites add up the hieros gamos, the holistic brand that is Umit Inatci.

İsimsiz / Untitled
Tuval Üzerine Akrilik / Acrylic on Canvas
120 cm x 100 cm
2011

1960 Limasol, Kıbrıs'ta doğdu. 1984 yılında İtalya'nın Perugia kentindeki Pietro Vanucci Güzel Sanatlar Akademisi'nin resim bölümünden mezun oldu. Görsel İletişim Tasarımı ve sinema üzerine çalışmalar yapmıştır.

Farklı üniversitelerde öğretim üyeliği yapan sanatçı halen Kıbrıs'ın Girne kentinde yer alan Arkın Yaratıcı Sanatlar ve Tasarım Üniversitesi'nde akademisyen olarak görev yapmaktadır.

Kişisel Sergiler

- 1978 Mağusa Kültür Merkezi, Mağusa, Kuzey Kıbrıs
- 1981 Mantignana Kültür Merkezi, Mantignana PG, İtalya
- 1984 Vortex Gallery, Londra
- 1989 Fluxus Sanat Galerisi, Lefkoşa, Kuzey Kıbrıs Gloria Gallery, Lefkoşa, Güney Kıbrıs
- 1990 Sala del Grifo e Leone, Perugia, İtalya
Chioistro di S. Francesco, Montone, İtalya
Apocalypse Gallery, Lefkoşa, Güney Kıbrıs
- 1991 Montane Kültür Merkezi, Montane, İtalya
- 1992 Apocalypse Gallery, Lefkoşa, Güney Kıbrıs
- 1993 Skali Kültür Merkezi, Lefkoşa, Güney Kıbrıs
- 1995 Apocalypse Gallery, Lefkoşa, Güney Kıbrıs
Commonwealth Institute Today Gallery, Londra, İngiltere.
- 1997 Bari Palazzo della Provincia, Küratör: Bruno Cora, Bari, İtalya
Santa Caterina-Prato, Küratör: Aldo Iori, Prato, İtalya
- 2000 Apocalypse Gallery, Lefkoşa, Güney Kıbrıs
- 2001 Galleri Krebsen, Kopenhag, Danimarka
- 2002 Apocalypse Gallery, Lefkoşa, Güney Kıbrıs
Avrupa Parlamentosu Sergi Salonu, Brüksel
Studio Pulchri, Den Haag, Hollanda
- 2003 Gallery Morfi, Limasol, Güney Kıbrıs
- 2005 Apocalypse Gallery, Lefkoşa, Güney Kıbrıs
- 2007 Apocalypse Gallery, Lefkoşa, Güney Kıbrıs
Journalists' House, Lefkoşa, Güney Kıbrıs
- 2010 Vije Sanat Okulu, Tahran, İran
Avrupa Parlamentosu Sanat Platformu, Strassburg
Apocalypse Gallery, Lefkoşa, Güney Kıbrıs
- 2011 Pegasus Art Gallery, Limasol, Güney Kıbrıs
- 2012 Atatürk Kültür Merkezi, Lefkoşa, Kuzey Kıbrıs
- 2013 Doğu Akdeniz Üniversitesi, Mağusa Kuzey Kıbrıs
Shanidar Gallery, Erbil, Kuzey Irak
- 2014 İsmet V. Güney Sanat Merkezi, Lefkoşa, Kuzey Kıbrıs
Qahili Gallery, Pristine, Kosovo
- 2015 The House Art Rooms, Girne, Kuzey Kıbrıs
- 2016 Artemisia Gallery, Perugia, İtalya
- 2017 The House Art Rooms, Girne, Kuzey Kıbrıs

Karma Sergiler

- 1981 Poggio Kültür Festivali, Poggio, İtalya
- 1982 "Pre-Vizyon", S. Francesco Al Prato, Perugia, İtalya
"Gallenga" Uluslararası Fotoğraf Sergisi, Perugia, İtalya
- 1983 "Essendo Dato Un Spazio" Villa Costanzi, Spello, İtalya
Mağusa Kültür Merkezi, Mağusa, Kuzey Kıbrıs
Poggio Kültür Festivali, Poggio, İtalya
- 1985 Colori nel Mondo Bienali, Rocca Paolina, Perugia, İtalya
- 1988 "Grup Fluxus", Fluxus Art Gallery, Lefkoşa, Kuzey Kıbrıs
- 1989 "Grup Fluxus", Fluxus Art Gallery, Lefkoşa, Kuzey Kıbrıs
Atatürk Kültür Merkezi, Lefkoşa, Kuzey Kıbrıs
- 1990 "A Wiew of The New", Commonwealth Institute Today Gallery, Londra
"Perspective For Future" Famagusta Gate, Lefkoşa, Güney Kıbrıs
"Perspective For Future" Cyprus House Cultural Center, Atina

- 1991 Cypriot Art Collection, Gloria Gallery, Lefkoşa, Güney Kıbrıs
Cypriot Art Collection, Apocalypse Gallery, Lefkoşa, Güney Kıbrıs
- 1992 Painting Collection By EDON, Famagusta Gate, Lefkoşa, Güney Kıbrıs
Pafian Artists, Kyklos Gallery, Pafos, Güney Kıbrıs
- 1993 1st Sharjha Uluslararası Sanat Bienali, B.A.E.
EKADE Pancyprian Art Exhibition, Famagusta Gate, Lefkoşa, Güney Kıbrıs
“Cyprus Art From State Gallery” Limasol, Güney Kıbrıs
Cypriot Art Collection, Apocalypse Gallery, Lefkoşa, Güney Kıbrıs
- 1994 CyBC Art Exhibition, Skali Cultural Center, Lefkoşa, Güney Kıbrıs
EKADE Pancyprian Art Exhibition, Famagusta Gate, Lefkoşa, Güney Kıbrıs
“Poetic Dialogues I” Morphi Gallery, Limasol, Güney Kıbrıs
“Poetic Dialogues II” Skali Cultural Center, Lefkoşa, Güney Kıbrıs
Cypriot Artists (Auction by Sotheby’s) Cyprus Bank Cultural Center, Lefkoşa, Güney Kıbrıs
- 1996 “Nicosia Cultural Capital of Europe” Lefkoşa, Güney Kıbrıs
“Fish” Pierides Art Center, Lefkoşa, Güney Kıbrıs
- 1997 “Working Toghether” Famagusta Gate, Lefkoşa, Güney Kıbrıs
- 1998 Istituto Europeo delle Arti Operative, Perugia, İtalya
“En Eski En Yakın” Yakın Doğu Üniversitesi, Lefkoşa, Kuzey Kıbrıs
- 1999 “Sekiz Sanatçı”, Galeri Binyıl, İstanbul
- 2000 “Geçişlilik”, Kùratör: Ali Akay, Mağusa, Kuzey Kıbrıs
- 2002 Avrupa Parlamentosu, “State Gallery Collection” Brüksel
Gallery Apocalypse, Lefkoşa, Güney Kıbrıs
Gallery Morfi, Limasol, Güney Kıbrıs
- 2003 Gallery Apocalypse, Lefkoşa, Güney Kıbrıs
Gallery Morfi, Limassol/Güney Kıbrıs
- 2004 Gallery Apocalypse, Lefkoşa/Güney Kıbrıs
Gallery Morfi, Limasol/Güney Kıbrıs
“Cosmopolis” Selanik Modern Sanat Müzesi, Kùratör: Magda Carneci, Selanik
- 2005 Gallery Apocalypse, Lefkoşa, Güney Kıbrıs
“Accidental Meetings”, Pierides Museum of Cont. Art, Kùratör: Y. Tumazis, Lefkoşa, Güney Kıbrıs
- 2007 Gallery Apocalypse, Lafkoşa, Güney Kıbrıs
Kıbrıs Sanat Derneği, Mağusa, Kuzey Kıbrıs
- 2008 Palazzo Medici Clarelli, Kıbrıslı Sanatçılar, Roma, İtalya
Roudi Sanat Merkezi, Alona, Güney Kıbrıs
Side Streets Sanat Merkezi, Lefkoşa, Kuzey Kıbrıs
- 2010 Sidesteets Sanat Merkezi, Lefkoşa, Kuzey Kıbrıs
Akdenizli Sanatçılar, Salone Borromini, Roma, İtalya
Doğu Akdeniz Üniversitesi, Mağusa, Kuzey Kıbrıs
Famagusta Gate EKATE, Lefkoşa, Güney Kıbrıs
“Never-Ever-Forever” “China-Europe” Çengdu, Çin
- 2011 “Kâğıt Üzerine” Atatürk Kültür Merkezi, Lefkoşa, Kuzey Kıbrıs
Contemporary Cypriot Artists, Casina della Civetta, Roma
“The Object” Lanitis Foundation, Limassol, Güney Kıbrıs
- 2012 Yannis Karayannis Art Collection, Larnaka, Güney Kıbrıs
“Zaman Aşımı” Karşı Sanat, İstanbul

- Pegasus Art Foundation, Limasol, Güney Kıbrıs
EMU Art & Design Center, Mağusa, Kuzey Kıbrıs
- 2013 Purdue University Patti & Rusty Rueff Gallery, Lafayette, ABD
Pafos Castle “Beyond the Walls” Bafi, Güney Kıbrıs
- 2014 Qahili Gallery, Pristine, Kosova
Berat Art Center, Berat, Arnavutluk
“Traces in the Space” Art Gallery 55, Limassol, Güney Kıbrıs
KKTC Meclis Koleksiyonu, Bedesten, Lefkoşa, Kuzey Kıbrıs
“The Magic of Writing”, Lanitis Foundation Limasol, Güney Kıbrıs
“Artisti Ciprioti-Italiani”, La Sapienza University, Roma, İtalya
“Water Magic & Theraphy”, Pafos Archaeological Museum Baf, Güney Kıbrıs
“Global Art”, Museum of Contemporary Art Prishtina, Kosova
Municipality Art Center, Diyarbakır
Permanent Collection, Shanidar Gallery, Erbil, Kuzey Irak
CAMUSAC Cassino Contemporary Art Museum, Cassino, İtalya
2015 CAMUSAC Cassino Contemporary Art Museum Collection, Cassino, İtalya
2016 Amelia-Museo Civico & Archeologico, Umbria, İtalya
İmoga Sanat Galerisi, İstanbul
Qahili Gallery, Pristine, Kosova
Cyprus House Art Center, Atina
2017 “Scatti di Poesie”, Monopoli-Bari, İtalya

Ödüller

- 1981 “Preggio Kültür Festivali” Resim Özel Ödülü, Poggio, İtalya
1982 “Adelmo Maribelli” Akademik Ödül, Perugia, İtalya
1982 “Gallenga” Uluslararası Fotoğraf Yarışması, 2’ncilik ödülü, Perugia, İtalya
1983 “Preggio Kültür Festivali” Resim Özel Ödülü, Poggio, İtalya
1988 Devlet Resim Heykel Sergisi Resim Özel Ödülü, Lefkoşa, Kuzey Kıbrıs
1993 1st Sharjha Bienali, Altın Madalya Ödülü, B.A.E.
2006 Necati Özkan Vakfı Sanat ve Edebiyat Ödülü

Film / Video / Belgesel

- 1985 “Lo Specchio” Kısa Metraj
2009 “İsmet Vehit Güney” Belgeseli
2010 “Cevdet Çağdaş” Belgeseli
2011 “Fikret Demirağ” Belgeseli
2013 “Sesli Harfler Mezarlığı”, Kısa Film
2015 “Inversion”, Video Art

1960 was born in Limassol–Cyprus. He completed his higher education at “Pietro Vannucci” Fine Art Academy, Perugia-Italy in 1984. He is a professor of Arkin University of Creative Arts & Design.

As a poet, writer and art critic he published many books. He exhibited worldwide and his art works are taking part in many private - public collection and art museums. He worked as a graphic and furniture designer for different companies. He worked as TV Program Producer, Director for CYBC (Cyprus). He produced documentary films and video art.

Solo Exhibitions

- 1978 Famagusta Cultural Center, Famagusta, Cyprus
1981 Mantignana Cultural Center, Mantignana-PG., Italy
1984 Vortex Gallery, London
1989 Fluxus Art Gallery, Nicosia, Cyprus
Gloria Gallery, Nicosia, Cyprus
1990 Sala del Grifo e Leone, Perugia, Italy
Chioistro di S. Francesco, Montone, Italy
Apocalypse Gallery, Nicosia, Cyprus
1991 Montone Cultural Center, Montone, Italy
1992 Apocalypse Gallery, Nicosia, Cyprus
1993 Skali Cultural Center, Nicosia, Cyprus
1995 Apocalypse Gallery, Nicosia, Cyprus
Commonwealth Institute Today Gallery, London
1997 Bari Palazzo della Provincia, Curator: Bruno Cora, Bari, Italy
Santa Caterina, Luigi Pecci Contemporary Art Museum, Prato, Italy
2000 Apocalypse Gallery, Nicosia, Cyprus
2001 Galleri Krebsen, Copenhagen, Denmark
2002 Apocalypse Gallery, Nicosia, Cyprus
European Parliament Exhibition Hall, Brussels
Studio Pulchri, Den Haag, The Netherlands
2003 Gallery Morfi, Limassol, Cyprus
2005 Apocalypse Gallery, Nicosia, Cyprus
2007 Apocalypse Gallery, Nicosia, Cyprus
Journalist’s House, Nicosia, Cyprus
2010 Vije School of Visual Communications, Tahrán
European Parliament Art Platform, Strasbourg
Apocalypse Gallery, Nicosia, Cyprus
2011 Pegasus Art Gallery, Limassol, Cyprus
2012 Atatürk Cultural Center, Nicosia, Cyprus
2013 Eastern Mediterranean University Art Center, Famagusta, Cyprus
Shanidar Gallery, Erbil, Iraq
2014 İsmet V. Güney Art Center, Nicosia, Cyprus
Qahili Gallery, Pristine, Kosova
2015 The House Art Rooms Kyrenia, Cyprus
2016 Artemisia Gallery, Perugia, İtalya
2017 The House Art Rooms, Girne, Cyprus

Group Exhibitions

- 1981 Poggio Cultural Festival, Poggio, Italy
1982 “Pre-Visioni”, S. Francesco Al Prato, Perugia, Italy
“Gallenga” International Photography Exhibition, Perugia, Italy
1983 “Essendo Dato Un Spazio” Villa Costanzi. Spello, Italy
Famagusta Cultural Center, Famagusta, Cyprus
Poggio Cultural Festival, Poggio, Italy
1985 Colori nel Mondo International Art Biennial, Rocca Paolina, Perugia, Italy
1988 “Group Fluxus”, Fluxus Art Gallery, Nicosia, Cyprus
1989 “Group Fluxus”, Fluxus Art Gallery, Nicosia, Cyprus
1990 “A View of The New” Commonwealth Institute, Today Gallery, London

- “Perspective For Future” Famagusta Gate, Nicosia, Cyprus
 “Perspective For Future” Cyprus House Cultural Center, Athens
- 1991 Cypriot Art Collection, Gloria Gallery, Nicosia
 Cyprus, Cypriot Art Collection, Apocalypse Gallery, Nicosia, Cyprus
- 1992 Painting Collection By EDON, Famagusta Gate, Nicosia, Cyprus
 Pafian Artists, Kyklos Gallery, Pafos, Cyprus
- 1993 1st Sharjha International Art Biennial, U.A.E
 EKADE Pancyprian Art Exhibition, Famagusta Gate, Nicosia, Cyprus
 “Cyprus Art From State Gallery” Limassol, Cyprus
 Cypriot Art Collection, Apocalypse Gallery, Nicosia, Cyprus
- 1994 CyBC Art Exhibition, Skali Cultural Center, Nicosia, Cyprus
 EKADE Pancyprian Art Exhibition, Famagusta Gate, Nicosia, Cyprus
 “Poetic Dialogues I”, Morfi Gallery, Limassol, Cyprus,
 “Poetic Dialogues II” Skali Cultural Center, Nicosia, Cyprus
 Cypriot Artists (Auction by Sotheby’s) Cyprus Bank Cultural Center, Nicosia, Cyprus
- 1996 “Nicosia Cultural Capital of Europe” Nicosia, Cyprus
 “Fish” Pierides Art Center, Nicosia, Cyprus
- 1997 “Working Toghether” Famagusta Gate, Nicosia, Cyprus
- 1998 Istituto Europeo delle Arti Operative, Perugia, Italy
 Near East University, Nicosia, Cyprus
- 1999 “Eight Artist”, Galeri Binyil, Istanbul
- 2000 “Transigensy”, Cyprus Art Association Center, Famagusta, Cyprus
- 2002 European Parliament, “State Gallery Collection” Brussels, Belgium
 Gallery Apocalypse, “Cypriot Art Collection” Nicosia, Cyprus
 Gallery Morfi, “Cypriot Art Collection” Limassol, Cyprus
- 2003 Gallery Apocalypse “Cypriot Art Collection” Nicosia, Cyprus
 Gallery Morfi, “Cypriot Art Collection” Limassol, Cyprus
- 2004 Gallery Apocalypse “Cypriot Art Collction” Nicosia, Cyprus
 Gallery Morfi, “Cypriot Art Collection” Limassol, Cyprus
 State Museum of contemporary Art, “Cosmopolis” Thesaloniki, Greece
- 2005 Gallery Apocalypse “Cypriot Art Collction” Nicosia, Cyprus
 Nicosia Art Center, “Accidental Meetings” Nicosia, Cyprus
- 2006 “Powerlessness” Multi-media exhibition, Cyprus Art Assoc., Famagusta, Cyprus,
- 2007 Apocalypse “Cypriot Art Collction” Nicosia, Cyprus
- 2008 Apocalypse Gallery, (Contemporary Cypriot & Greek Art) Nicosia, Cyprus
 Palazzo Medici Clarelli, Cypriot Artists, Rome
 Sidestreets, Nicosia, Cyprus
 Roudi Art Center, Alona, Cyprus
- 2010 Sidesteets, Nicosia, Cyprus
 Mediterranean Artists, Salone Borromini, Rome
 Eastern Mediterranean University, Famagusta, Cyprus
 Famagusta Gate EKATE, Nicosia, Cyprus
 “Never Ever Forever”, Chengdu, China
- 2011 “On Paper” Ataturk Cultural Center, Nikosia, Cyprus
- Contemporary Cypriot Artists, Casina della Civetta, Rome, Italy
- 2012 Yannis Karayannis Art Collection, Larnaka Municipality, Larnaka, Cyprus
 “Timeout” Karşı Sanat, Istanbul
 Pegasus Art Foundation, Limasol, Cyprus
 EMU Art & Design Center, Famagusta, Cyprus
- 2013 Patti & Rusty Rueff Gallery, Purdue University, Lafayette, USA
 “Beyond the Walls”, Pafos Castle, Pafos, Cyprus
 Qahili Gallery, Pristine, Kosovo
 Berat Art Center, Berat, Albania
- 2014 Art Gallery 55 “Traces in the Space” Limassol, Cyprus
 Lanitis Foundation “The Magic of Writing” Limassol, Cyprus
 “Artisti Ciprioti-Italiani”, La Sapienza University, Rome, Italy
 “Water Magic & Theraphy”, Pafos Archaeological Museum Pafos, Cyprus
 “Global Art” Museum of Contemporary Art Prishtina, Kosovo
 “Rojava” Municipality Art Center, Diyarbakır
 Permanent Collection 1st Exhibition Shanidar Gallery, Erbil, North Iraq
- 2015 CAMUSAC Cassino Contemporary Art Museum Cassino, Italy
- 2016 CAMUSAC Cassino Contemporary Art Museum Collection, Cassino, İtalya
 Amelia-Museo Civico & Archeologico, Umbria, İtalya
 İmoga Art Gallery, İstanbul
 Qahili Gallery, Pristine, Kosova
 Cyprus House art Center, Atina
- 2017 “Scatti di Poesie” Monopoli-Bari, İtaly

Awards

- 1981 “Preggio Cultural Festival” Special Prize for Painting, Preggio, Italy
- 1982 “Adelmo Maribelli” Academic Prize, Perugia, Italy
 “Gallenga” International Photography Comp., 2’nd Prize, Perugia, Italy
- 1983 “Preggio Cultural Festival” Special Prize for Painting, Preggio, Italy
- 1993 1st Sharjha International Art Biennial, Gold Medal 1st Prize U. A. E.
- 2006 Necati Ozkan Foundation Art & Literature Award